

p. 469 b. ἢ που ὃ γε ἀποθνήσκων.

- 6 λέγει ὁ Σωκράτης, ὅτι ὁ ἀποθνήσκων ἥτιον ἄθλιός ἐστιν ἢ ὁ φονεύων ἀδίκως· ὁ δὲ Πῶλος τὸ ἐναντίον μᾶλλον ἄθλιον λέγει τὸν ἀποθνήσκοντα ἀδίκως ἢ τὸν ἀποκτείνοντα· καὶ ἐντεῦθεν ἀναφαίνεται τὸ θεώρημα τὸ κελεῦον ἀδικεῖσθαι μᾶλλον ἢ ἀδικεῖν. ὁ μὲν γὰρ ἀδικῶν ἕτερον πρότερον ἑαυτὸν ἀδικεῖ, ἐπειδὴ ὡς εἴρηται ταραττεται ἡ ψυχὴ καὶ ὑποστρών- νυσιν ἑαυτὴν τοῖς πάθεσιν· ὁ δὲ ἀδικούμενος καὶ γενναίως φέρων καὶ μὴ ταραττόμενος ἀλλὰ καταφρονῶν οὐδὲ ἀδικεῖσθαι λέγεται, εἴ γε οὐδὲ ἐταράχθη οὐδὲ ἠδίκησέ τινα.

p. 469 c. εἰ τὸ τυραννεῖν γε λέγεις ὅπερ ἐγὼ λέγω.

- 7 τὸ εἰπεῖν εἰ λέγῃς τὸ τυραννεῖν ὅπερ ἐγὼ, ἐδήλωσεν, ὅτι ἐστὶ τυραννὶς ἀγαθόν. φημὲν οὖν, ὅτι ὥσπερ ἡ βασιλεία ὁμῶ- νυμον προᾶγμά ἐστιν, οὕτως καὶ ἡ τυραννὶς· ὥσπερ γὰρ ἡ βασιλεία ἢ νόμους ἀρίστους τίθησιν καὶ λέγεται ὄντως βασι- λεία ἢ μοχθηρούς, οὕτως καὶ ἡ τυραννὶς ἀνατρέπει τοὺς νό- μους. ἀλλ' ἡ μὲν τοὺς κακῶς κειμένους ἀνατρέπουσα τυραννὶς, ἐστὶν ἀγαθή, περὶ ἧς εἶπεν ἐν τῇ Πολιτείᾳ, ὅτι χρεῖα εὐ- φροῦς καὶ εὐμαθοῦς καὶ μνήμονος καὶ νέου τυράννου, ἡ δὲ τοὺς καλῶς κειμένους ἀνατρέπουσα κακίστη ἐστίν.

p. 469 c. ὦ μακάριε.

- 8 φησὶν ὁ Σωκράτης, ὅτι ἐλάβου μου τοῦ λόγου· οὕτως ἔχων ὑπὸ μάλῃς ἐγχειρίδιον καὶ λύχνον· λέγω σοι, ὅτι δύναμὶς μοι ἐστὶν καὶ τυραννὶς θαυμασία· δύναμαι γὰρ πλήθους ὄντος ἐν ἀγορᾷ πάντας φονεῦσαι καὶ ἔτι ἐμπρηῆσαι τὰ νεώρια καὶ τὰς τριήρεις καὶ τὰ πλοῖα καὶ ἀπλῶς καὶ ἱμάτια κατασχίσειν καὶ κεφαλὰς ἀνδρῶν λαβεῖν δύναμαι. εἰ οὖν ἀπιστοῦντί σοι πρὸς τούτων δείξαιμι τό τε ἐγχειρίδιον καὶ τὸν λύχνον. εἴποις ἂν ὅτι οὐ τοῦτό ἐστι τὸ μέγα δύνασθαι· οὕτω γὰρ ῥαον πάντας φονεύειν καὶ ἀπάντας κάειν· εἰ δὲ εἴπω· διὰ τί οὐ μέγα δύνα-

18 Plat. reip. VIII 562 a

19 mg. ση. ὅτι λέγεται τις καὶ ἀγαθὴ τυραννὶς

4 ἀποκτείνοντα] -ει- in corr. M 11 λέγω om. codd. Plat.